

РЕШЕНИЕ

№ 2837

гр. София, 26.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 28.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9285** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73, ал. 2 от ЗАКОН ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА СРЕДСТВАТА ОТ ЕВРОПЕЙСКИТЕ ФОНДОВЕ ПРИ СПОДЕЛЕНО УПРАВЛЕНИЕ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 51 ОТ 2022 Г., В СИЛА ОТ 01.07.2022 Г.) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на ЕТ „ЕКОТУР – ПЕТЯ НИКОЛОВА“ ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н „П.“,[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. А. Н., чрез адв. С. от САК, със служебен адрес [населено място], ул. „6-ти септември“ 13, вх.А, ет.2 срещу Решение за налагане на финансова корекция № 02/312/01947/3/01/04/03 с изх. № 01-6500/3010 от 10.08.2022г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с което е определена на финансова корекция в размер на 228 883, 66 лева, представляваща 100% от размера на получената финансова помощ по договор № 02/312/01947 от 21.05.2012г.

В жалбата са наведени твърдения, че обжалваното Решение за налагане финансова корекция е постановено при съществено нарушение на административнопроизводствени правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. На първо място, се релевира доводи за нищожност на административния акт, тъй като с него ДФ Земеделие преповторил съдържанието на предишните си незаконосъобразни административни актове- РФНК № 02312/01947/3/01/04/01 с изх. № 01-6500/721#6 от 28.04.2017г. на изп. директор на ДФЗ, отменено с решение № 742/16.04.2018г., постановено по адм.

дело № 3296/2017г. по описа на АС- Бургас, оставено в сила с Решение № 4065/13.04.2020г. по адм. дело № 7869/2018г. на ВАС и АУДВП № 02/312/01947/3/01/04/02 с изх. № 01-6500/3010 от 21.09.2020г., издаден от ДФ „Земеделие“, отменен с Решение № 5390/15.09.2021г., постановено по адм. дело № 10191/2020г. по описа на АССГ, оставено в сила с Решение № 4412/10.05.2022г. по адм. дело № 173/2022г. на ВАС. Излага твърдения за изтекла погасителна давност съгласно чл. 3, § 1, първа алинея от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (Регламент № 2988/95). Изразява становище, че преди процедурата, довела до издаването на оспорения акт, давността, касаеща извършеното нарушение, подлежащо на финансова корекция, не е била прекъсвана. Позицията се и на практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) заключава, че оспореният акт е издаден след изтичане на предвидения в Регламент № 2988/95 давностен срок.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който моли за отмяна на атакувания административен акт. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира разноси, за което представя списък.

Ответникът - изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно призован, не се представлява. В депозирано до съда писмено становище чрез юрк. З. оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна. Възразява срещу съдържанието на фактура № [ЕГН], направените доказателствени искания и съществуването на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо изх. № 01-6500/3010 от 21.06.2022г. е открил производство по налагане на финансова корекция на ЕТ „ЕКОТУР – ПЕТЯ НИКОЛОВА“. В писмото е посочено, че същото се издава на основание чл. 73, ал.2 от ЗУСЕСИФ и влязло в сила съдебно решение № 4412 от 10.05.2022г., постановено по адм. Дело № 173/2022г. по описа на ВАС и съобразно чл. 27, ал. 6 (Нова – ДВ, бр. 51 от 2019 г., в сила от 28.06.2019 г.) от ЗПЗП, както и че така откритото производство е във връзка със констатации, направени след проверка на изпълнението на договор № 02/312/01947 от 21.05.2012г. по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програма за развитие на селските райони 2007 – 2013, по който е изплатена субсидия в размер на 228 883, 66 лева в периода 2012-2014г.

Между страните не се спори, а и от приобщените по делото доказателства се установява, че между Държавен фонд „Земеделие“ /фондът/ и ЕТ „ЕКОТУР – ПЕТЯ НИКОЛОВА“ /ползвател/ на осн. чл. 31, ал.2 от Наредба №29 от 11.08.2008г. има сключен договор № 02/312/01947 от 21.05.2012г. за отпускане на финансова помощ по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 г. (ПРСР), подкрепена от

Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР).

В периода 04.07.2016г. – 08.07.2016г. е извършена проверка на място по проект № 02/312/01947г., като е установено неспазване на задълженията, регламентирани в т.4.12, т.4.17, букви „а“ и „д“ от договор № 02/312/01947 от 21.05.2012г. и чл.43, ал.1, т.1 и т.5 от Наредба № 29 от 11.08.2008г.

При проверката е установено, че финансираните със средства на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от Националния бюджет две къщи за гости в [населено място], общ. П. са изградени и завършени. Съгласно издадените Удостоверение за въвеждане в експлоатация за двете къщи за гости № 12 от 29.05.2014г., Удостоверение за категоризация на къща 1 № 1306 от 28.05.2014 г. и Удостоверение за категоризация на къща 2 № 1307 от 28.05.2014 г., които са обект на инвестицията по проект № 02/312/01947 от 10.11.2011 г., следва, че субсидираната инвестиция е въведена в експлоатация на 29.05.2014 г. Считано от тази дата финансиранят от страна на ДФ „Земеделие“ проект би следвало да функционира съгласно предназначението си.

В резултат от проверката на място, както и след извършени допълнителни административни проверки е констатирано, че от датата на въвеждане в експлоатация на къщите за гости до момента на проверката не са реализирани никакви приходи от субсидираната дейност, не са разкрити заложените в бизнес плана две работни места и реално субсидираната инвестиция не се използва съобразно нейното предназначение, което се явява неизпълнение на договор № 02/312/01947 от 21.05.2012г., както и на чл. 43, ал. 1, т. 1 и т. 5 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г., при условията на която е предоставено подпомагането.

От представените при проверката на място отчети за приходите и разходите на ЕТ "ЕКОТУР - ПЕТЯ НИКОЛОВА" към 31.12.2014 г., към 31.12.2015 г. и към 30.06.2016 г. е установено, че приходите от дейността и в трите отчета са 0,00 лева, тоест няма абсолютно никакви приходи от дейността. Единствените отчетени приходи в счетоводните документи са от финансираня. Този факт удостоверява, че не само не се изпълняват заложените финансови нива в приходната част на бизнес плана, но и предвид нулевите стойности на приходите от дейността следва, че къщите за гости реално не функционират като такива.

В предложението от ЕТ "Екотур - Петя Николова" бизнес план за всяка година ползвателят е заложил да реализира приходи от дейността (наемане на къща за гости) в размер на 92 000 лв. / годишно. Конкретно изчислено пропорционално за дните от периода 01.06.2014 - 31.12.2014г., съгласно представения в процеса на кандидатстване от ползвателя бизнес план е заложено реализирането на приходи в размер 53 939,73лв. От представените при проверката на място документи е установено, че за същия период ползвателят е реализирал приходи от дейността в размер на 0,00лв.

За цялата финансова 2015г. в бизнес плана към проекта са заложени приходи от 92 000,00 лева. При проверката на място е констатирано, че за цялата финансова 2015г. са реализирани приходи от дейността в размер на 0,00 лв.

За първото шестмесечие на 2016г., представляващо периода 01.01.2016 - 30.06.2016г., изчислени пропорционално спрямо заложените в бизнес плана приходи от дейността, ползвателят е трябвало да реализира приходи в размер на 46 000,00 лева. От представените при проверката на място счетоводни документи е установено, че са реализирани приходи в размер на 0,00 лева.

В представения от ЕТ „Екотур - Петя Николова“ и одобрен с договора за подпомагане бизнес план са залегнали финансови показатели, на базата на които проектът е определен като допустим, сключен е договор за подпомагане и е изплатена субсидията по него.

Проверяващите са приели, че ЕТ “Екотур - Петя Николова“ не използва одобрената инвестиция в срока по договора и в съответствие с одобрения бизнес план, което нарушава разпоредбите на т. 4.12 и т.4.17, букви „а“ и „д“ на сключения договор № 02/312/01947 от 21.05.2012г, съответно на чл. 43, ал.1, т.1 и т.5 от Наредба № 29 /2008 г.

С чл. 46, ал.1 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна помощ по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятията“ (Наредба № 29/2008 г.) е уредено, че: „В случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ. РА може да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта“. Допълнително в ал. 2 на същия член е детайлизирано, че „В случаите по ал. 1 РА определя размера на средствата, които трябва да бъдат възстановени при неизпълнението“.

Точка 4.4. от договор № 02/312/01947 от 21.05.2012г. фиксира, че „Фондът има право да откаже изплащане на цялата или на част от финансовата помощ, както и да претендира възстановяване от Ползвателя на цялата или на част от изплатената финансова помощ, когато: буква б/ Ползвателят не е изпълнил някое от задълженията си по този договор и по Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“.

За констатираното според административния орган неизпълнение, съгласно т. 18 от Приложение към раздел I „Общи положения“ от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г., когато неизпълнението е по – голямо от 50% спрямо заложените в одобрения бизнес план параметри по отношение на устойчива заетост, тежестта на нарушението се определя като голяма, тъй като засяга критерий за допустимост на съответната мярка. В този случай размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ е определен в чл. 35, §1 от Делегиран регламент № 640/2014г., тъй като засяга условията, при които проектът е бил одобрен за финансиране и подкопава постигането на целите на предоставеното подпомагане. В този случай се налага санкция в размер на 100% от предоставената финансова помощ

по договора.

Съгласно чл. 3, ал.1 от Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г., когато при осъществяване на контрол относно спазване на критериите за допустимост, ангажименти или други задължения от страна на ползвателите на финансова помощ бъдат установени повече от едно нарушение при изпълнението на един и същ договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, по който е подадена заявка за плащане след 1 януари 2015г., размерът на подлежащата на възстановяване финансова помощ за всяко едно от допуснатите нарушения не се кумулира. В тези случаи най – големият определен размер на подлежащата на възстановяване финансова помощ се приема като показателен за вземането на решение относно окончателния размер на дължимата от ползвателя финансова помощ.

Общият размер на задължението, за което ДФЗ издава Решение за налагане на финансова корекция на ЕТ „Екотур - Петя Николова“ е 228 883, 66 лева, представляващи 100% от получената субсидия.

Хронологично, във връзка с гореизложените факти и обстоятелства, на осн. чл.46, ал.2 от Наредба №29 от 11.08.2008г. и чл. 73, ал.1 от ЗУСЕСИФ и т.30 от Методика за определяне на санкциите след плащане по проекти по ПРСР 2007-2013г.“спрямо жалбоподателя от страна на Изпълнителния директор на ДФЗ са издадени следните ИАА с определен размер на подлежаща за възстановяване финансова помощ в описания по-горе размер:

1.С решение №02/312/01947/3/01/04/01 от 28.04.2017г. на изпълнителния директор на ДФЗ е определена финансова корекция в посочения по-горе размер на осн. чл.46, ал.1, ал.2 и ал.3 вр. чл.16 ал.1 и ал.2, чл.43, ал.1, т.1 и т.5 от Наредба №29 от 11.08.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка 312 от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. и чл.70, т.7, вр. чл.72, ал.1 и чл.73, ал.1 от ЗУСЕСИФ. Решението е отменено с Решение №742/16.04.2018г. на АС Бургас по адм.д. №3296/2017г., оставено в сила с Решение №4065/13.04.2020г. на ВАС по адм.д. 7869/2018г. Съгласно мотивите на ВАС по отношение определения размер на наложена финансова корекция административният орган се е позовал на методика за определяне на санкциите след плащане по проекти от ПРСР 2007-2013 година, която е обявена за нищожна с решение №15652/14.12.2018г. по адм.д. 11440/2017г. на ВАС, петчленен състав. Определянето на наложената финансова корекция е станало въз основа на нищожен акт, предвид което лишава от основание оспореното РФК. Така мотивиран, ВАС приема, че са налице достатъчно правни и фактически основания за връщане на суми, като фактическите основания се установяват към 31.12.2014г, към 31.12.2015г. и към 30.06.2016г, а не по отношение на целия период, посочен в бизнес плана, за което е поискано връщане на цялата сума, като административният орган следва да прецени тези обстоятелства и да съобрази размера на сумата подлежащи на възстановяване по реда на чл.46, ал.2 от Наредба №29 от 2008г, което е в изключителната му

компетентност.

2. След отмяната на ИАА, посочен в т.1, административният орган е издал АУПДВ на осн. чл.27, ал.3 и 7 от ЗПЗП и чл.162, ал.2, т.8 и т.9 от ДОПК във връзка с открито с писмо от 01.07.2020г. производство по издаване на АУПДВ на осн. чл.24, ал.1 вр. чл.26, ал.1 от АПК и на основание влязло в сила Решение №4065/13.04.2020г. на ВАС по адм.д. 7869/2018г. Със същия, на осн чл.46, ал.1, ал.2 и ал.3 т.4 вр. неизпълнение на чл.2, чл.16, ал.2 вр. чл.43, ал.1, т.1 и т.5 от Наредба №29 от 11.08.2008г., на осн. т.8.1 от Договор от 21.05.2012г. и чл.59, ал.1 ал.2 от АПК и вр. чл.165 и чл.166 ДОПК и чл.20а, ал.1 от ЗПЗП е определена на ЕТ „Екотур-Петя Николова“ подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 228 883,66 лева, поради установени нарушения по чл.27, ал.6 и 7 от ЗПЗП. Същият е оспорен пред АССГ, като съдът се произнася по същество с Решение №5390/15.09.2021г. по адм.д. №10191/2020г, като отменя АУПДВ с мотив, че е издаден при допуснати съществени нарушения при прилагането на процесуалните закони, тъй като към не следва да се прилагат правилата по чл.27, ал.3 и ал.7 от ЗПЗП вр. чл.162 от ДОПК, а тези на чл.27, ал.6 от ЗПЗП вр. ЗУСЕСИФ. Решението на АССГ е оставено в сила с Решение №4412/10.05.2022г. на ВАС по адм.д. 173/2022г. Прието е, че първоинстанционното решение е правилно като краен резултат, тъй като АУПДВ е издаден след изменението на ЗПЗП /ДВ, бр. 51/2019 г., в сила от 28.06.2019 г. / и съотв. при действието на чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП, който препраща към прилагане на правилата и предвидения ред в ЗУСЕСИФ. Доколкото съгласно чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП /ДВ, бр. 51 от 2019 г., в сила от 28.06.2019 г. / дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 - 9 от ЗУСЕСИФ, се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 от същия закон и предвид трайната съдебна практика, че непостигането на заложените в бизнес плана финансови показатели представлява неизпълнение на одобрените индикатори по см. на чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ, е направен извод, че дължимостта на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ е следвало да се установи с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 ЗУСЕСИФ, тъй като е налице основанието по чл. 70, ал. 1, т. 7 от същия закон. Изложени са и мотиви за неприложимост на § 12, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗПЗП /според който започналите производства по издадените до датата на влизането в сила на този закон наредби по прилагането на мерките от ПРСР за периода 2007 - 2013 г. и на мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от ПРСР за периода 2014 - 2020 г. се довършват по досегашния ред до изтичане на периода на мониторинг/, тъй като в случая от една страна мониторинговият период е изтекъл, а от друга е налице нова норма в специалния закон.

3. След отмяна на ИАА, описан в т.2 е стартирала процедура по издаване на РНФК на осн. чл.27, ал.6 от ЗПЗП вр. чл.70, ал.1, т.7 от ЗУСЕФСУ. С писмо изх. № 01-6500/3010 от 03.06.2022г. ЕТ “Екотур - Петя Николова“ е информирано за започналото производство по налагане на финансова корекция по реда на чл.73, ал.2 от ЗУСЕСИФ, което му е връчено на 27.06.2022г., видно от Известие за доставяне ИД

PS 1618 00RYFX Y (приложение1). В указания 14 дневен срок едноличният търговец е депозирал с вх. №01-650/3010#18 /08.07.2022г. по описа на ДФЗ възражение относно основателността и размера на публичното вземане.

Ответникът по делото не е приел така представеното възражение, като в процесния административен акт е изложил конкретни мотиви защо не приема за основателни възраженията на бенефициера. С оглед на което е издадено и процесното Решение № № 02/312/01947/3/01/04/03 с изх. № 01-6500/3010 от 10.08.2022г. за налагане на финансова корекция, с което на основание чл. 3, ал.1 от Правилата за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г., е наложена на ЕТ „Екотур - Петя Николова“ финансова корекция в размер на 228 883, 66 лева, която като най – голяма по размер представлява окончателна финансова корекция по решението.

Решение № 02/312/01947/3/01/04/03 за налагане на финансова корекция е издадено на основание е чл. 20а, ал.2 и чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП, чл. 46, ал.1 и ал. 2 във вр. чл. 16, ал.2 и чл. 2, т.1, 2 и 3 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. и чл. 70, ал.1 т.7 във връзка с чл. 72, ал.1 и чл. 73, ал.1 от ЗУСЕСИФ. В него е посочено, че същото се издава с оглед решение № 4412 от 10.05.2022г., постановено по адм. дело № 173/2022г. по описа на ВАС, 1 – во отделение за потвърждаване на решение на Административен съд – София град, с което е отменен Акт за установяване на публично държавно вземане № 02/312/01947/3/01/04/02 с изх. № 01-6500/3010 от 21.09.2020г. срещу ЕТ „Е. - П. Н.. Административният орган е посочил, че от мотивите на решението на ВАС се установява, че отмяната на административния акт се дължи на извода за неизпълнение на показателите, заложи в бизнес плана, представляващо неизпълнение на индикатори по смисъла на чл. 70, ал.1, т.7 от ЗУСЕФСУ, което е и основание за извършване на финансова корекция и е обусловило издаването на Решение за налагане на финансова корекция на основание чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително представените от страните във връзка с дадените указания на съда. По молба на жалбоподателя, беше допуснат и разпитан свидетеля П. К. Н., който да установи наличието на обективна невъзможност от функциониране на обектите за част от одитирания в проверката период.

Свидетелят Н., заяви, че е участник в целия процес от закупуване на парцела до издаване на разрешението за строеж. Съпругата му сключила договор с ДФЗ, след което двамата започнали изграждането на две къщи за гости, находящи се в [населено място]. Следствие на спукана помпа върху къщите били нанесени щети и започнала процедура по тяхното покриване. Поради настъпилите промени в състоянието на двата имота последните били опасни за настаняване на гости и набиране на клиенти, което от своя страна обезсмислило наемането на работник.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, III отделение, 67–ми състав направи следните правни изводи:

Оспореното решение е връчено на П. Н. – собственик и управител на дружеството чрез Български пощи на 29.08.2022г. видно от известите за доставяне ИД PS 1618 00SBD 9 M, на ЕТ „ЕКОТУР – ПЕТЯ НИКОЛОВА“ [населено място]. Жалбата е подадена на 12.09.2022г. в АССГ чрез ДФЗ, от надлежна страна имаща право и интерес от оспорването в срока по чл.

146, ал.1 от АПК, което обуславя нейната допустимост.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В чл. 69, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ, загл. изм. в сила от 01.07.2022 г.), е предвидено, че управляващите органи провеждат процедури по администриране на нередности. Съгласно разпоредбата на чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. В чл. 9, ал. 1 от ЗУСЕФСУ /в приложимата редакция/ е регламентирано, че органи за управление и контрол на средствата от ЕСИФ са управляващите органи, сертифициращите органи и одитните органи, като съгласно ал. 5 на чл. 9 от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. Съответно в § 4, ал. 1 от ДР на ЗУСЕФСУ /редакция ДВ бр. 85.2.0217 г. / е предвидено, че за Програмата за развитие на селските райони, функциите на органи за управление и контрол по този закон се изпълняват от Министерството на земеделието и храните и от Държавен фонд "Земеделие".

Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП /ДВ бр. 51/2019 г., в сила от 28.06.2019 г. /, дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 – 9 от ЗУСЕСИФ, се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 от същия закон. Изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" издава решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от ЗУСЕСИФ, като може да делегира със заповед тези си правомощия на заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда /чл. 20а, ал. 5 и ал. 6 от ЗПЗП/. Следователно оспореното решение за налагане на финансова корекция е издадено от материално компетентен орган /Изпълнителен директор на ДФ "Земеделие" Н. Г. К./.

Обжалваният акт е постановен в предвидената от закона форма и при спазване на нормативно установените изисквания за неговото съдържание. Посочено е както правното основание за издаване на оспореното решение и за упражненото административно правомощие по чл. 73, ал. 1 във вр. с чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ, така и възприетите от решаващия орган като релевантни факти и обстоятелства, обосноваващи наличието на законово регламентираната материалноправна предпоставка по чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ - неизпълнение на одобрени индикатори – неизпълнение на залегнали в одобрения с договора за подпомагане бизнес план приходи от субсидираната дейност, неизползване на придобитите въз основа на финансирания проект активи по предназначение и неизпълнение на заложен в бизнес плана параметри по отношение на устойчивата заетост. В изпълнение на изискването по чл. 73, ал. 3 от ЗУСЕФСУ (загл. изм., в сила от 01.07.2022 г.), разгледани, обсъдени и подложени на преценка са възраженията на ЕТ "Екотур Петя Николова". Обосновано е и по какъв начин и на какво основание е определен размерът на следващата се финансова корекция за всеки неизпълнен одобрен индикатор и съотв. размерът на наложената с обжалваното решение окончателна финансова корекция. С оглед на което съдът приема, че е спазено както изискването по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, така и изискването на чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ за определяне на финансовата корекция по основание и размер с мотивирано решение.

В обжалваното решение са изложени и мотиви /фактически и правни основания/, съответни на упражненото правомощие по чл. 73, ал. 1 във вр. с чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ във вр. с

чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП. Съгласно приетото с влязло в сила Решение № 4412 по адм. дело № 173/2022 г. по описа на ВАС /в изпълнение на което съдебно решение се сочи издадено решението за налагане на финансова корекция/, "§ 12, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на ЗПЗП, обн. ДВ, бр. 2 от 2018 г., според който започналите производства по издадените до датата на влизането в сила на този закон наредби по прилагането на мерките от ПРСР за периода 2007 - 2013 г. и на мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от ПРСР за периода 2014 - 2020 г. се довършват по досегашния ред до изтичане на периода на мониторинг, не намира приложение в настоящия случай, защото от една страна мониторинговият период е изтекъл, а от друга е налице нова норма в специалния закон". Упражненото административно правомощие по чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП, е обосновано в необходимата и достатъчна степен и от фактическа, и от правна страна, от гл. т наличието на материалноправната предпоставка по чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ.

Твърдението на жалбоподателя за нищожност на обжалвания административен акт е неоснователно – в мотивите на Решение №4065 от 13.04.2020г., постановено по адм. Дело №7869 по описа за 2018г. на ВАС, Четвърто отделение ясно се установява волята на касационната инстанция, че след отмяната на решение №02/312/01947/0/01/04/01, изх.№ 01-6500/721-6 от 28.04.2017г. на изпълнителния директор на ДФЗ органът следва да се произнесе отново като съобрази обстоятелството, че Методика за определяне на санкциите след плащане по проекти от ПРСР 2007-2013 година е обявена за нищожна с Решение №15652/14.12.2018г. по адм.дело №11440/2017г. на ВАС, четвърто отделение, оставено в сила с окончателно решение №8020/29.05.2019г. по адм.д. №1757/2019г. на ВАС, петчленен състав. В мотивите на Решение №4412/10.05.2022г., постановено по адм.д. №173/2022г. на ВАС, Първо отделение се установява волята на касационната инстанция, че нормата на чл.27, ал.7 от ЗПЗП е неприложима, поради което за установените нарушения по чл.16, ал.2 от Наредба №29 от 11.08.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ от ПРСР за периода 2007-2013г, попадащи в обхвата на чл.27, ал.6 от ЗПЗП се прилагат разпоредбите на ЗУСЕСИФ, а производството по издаване на АУПДВ е различно от това, по което е било издадено решение №02/312/01947/0/01/04/01, изх.№ 01-6500/721-6 от 28.04.2017г. Предвид горното съдът приема, че процесният понастоящем административен акт – Решение №02/312/01947/3/01/04/03, изх.№ 01-6500/3010-19 от 10.08.2022г. на изпълнителния директор на ДФЗ издадено на осн. чл.71, ал.1, т.7, чл.72, ал.1, чл.73, ал.1 от ЗУСЕФСУ не се явява преповтаряне предишни незаконосъобразни и отменени по съответния ред административни актове в противоречие на горепосочените съдебни решения, съответно не е налице нарушение на чл.177, ал.2 от АПК.

Съдът приема, че Решение за налагане на финансова корекция № №02/312/01947/3/01/04/03, изх.№ 01-6500/3010-19 от 10.08.2022г. на изпълнителния директор на ДФЗ, е издадено в съответствие и при правилно приложение на материалния закон, като съображенията за това са следните:

Материалната законосъобразност на акта за определяне на финансова корекция се свързва с преценката налице ли са възприетите основания за извършването ѝ, съответно правилно ли е определен размерът на финансовата корекция. Съгласно чл. 71, ал. 1 от ЗУСЕФСУ (в приложимата редакция), с извършването на финансови корекции се отменя предоставената финансова подкрепа със средства от ЕСИФ или се намалява размерът на изразходваните средства – допустими разходи по проект, с цел да се постигне или възстанови ситуацията, при която всички разходи, сертифицирани пред Европейската комисия, са в съответствие с приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Основанията за извършване на финансова корекция нормативно са регламентирани в чл. 70, ал. 1 от

ЗУСЕФСУ (загл. изм., в сила от 01.07.2022 г.), като съгласно чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ такова основание е и неизпълнение на одобрените индикатори. В закона не е установено съдържанието на понятието "одобри индикатори", но трайно изразено в съдебната практика е разбирането, че с характер на индикатори са показателите, чрез които се измерва осъществяването на одобрения проект и постигането на целите на програмата.

В случая, с Договор № 02/312/01947 от 21.05.2012 г. за отпускане на финансова помощ по мярка 312 "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, сключен на основание чл. 31, ал. 2 от Наредба № 29/2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от Програмата за развитие на селските райони 2007-2013 г., на ползвателя ЕТ "Екотур-Петя Николова " е предоставена безвъзмездна финансова помощ, представляваща до 70 % от одобрените и реално извършени от ползвателя разходи, свързани с осъществяването на проект № 02/312/01947 от 10.11.2011 г.

Според чл. 2 Наредба № 29/11.08.2008 г се подпомагат проекти, които допринасят за постигане цели на мярката. Целите на мярката са:1. насърчаване на растежа и създаване на нови работни места в микропредприятия за неземеделски дейности в селските райони;2. насърчаване на предприемачеството в селските райони;3. насърчаване развитието на интегриран туризъм в селските райони

Съгласно чл. 26, ал. 1 от Наредба № 29/11.08.2008 г., кандидатите за финансово подпомагане подават в областната дирекция на фонда заявление за подпомагане по образец приложение № 5 и прилагат документите, указани в същото приложение, като с разпоредбата на чл. 16 от Наредба № 29/11.08.2008 г. като един от задължително изискуемите се към заявлението документи, е предвиден изготвен от кандидата бизнес план, който трябва да доказва икономическата жизнеспособност и устойчива заетост, водещи до реализиране на целите по чл. 2 от Наредбата. В § 1, т. 6 и т. 26 от ДР на Наредба № 29/11.08.2008 г. е дадена легална дефиниция на понятията "икономическа жизнеспособност" и "устойчива заетост", а именно: генериране на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на предприятието за периода на бизнес плана и запазване на съществуващите работни места и/или създаване на нови в него за периода на бизнес плана. Съответно изготвяният от кандидата бизнес план трябва да е по образец – Приложение № 3, като съгласно този образец елементи от задължителното съдържание на бизнес плана са очаквания резултат след завършване на проекта (от гл. т на създаването на устойчива заетост за периода на бизнес плана (Раздел I, т. 2) и приходите от подпомаганата дейност (Раздел IV, т. 1. 1 и т. 1. 2).

Съгласно т. 4. 12 от сключения Договор № 02/312/001947 за отпускане на финансова помощ по Мярка 312 "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от ПРСР за периода 2007-2013 г., ползвателят ЕТ "Екотур – Петя Николова" е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по този договор, в съответствие с одобрения проект и Таблицата за одобрените инвестиционни разходи, като според т. 4.17, б. „а“ от договора ползвателят е длъжен в срок от 5 години от сключването на договора за използва придобитите въз основа на одобрения проект активи по предназначение, а съгласно т.4.17, б. „д“ се задължава да не преустановява подпомаганата дейност поради други причини, освен изменящите се сезонни условия за производство. Съгласно §1, т.19 от ДР на Наредба №29/2008г. „проект“ е заявление за подпомагане, заедно с всички изискуеми документи, както и съвкупността от материални и нематериални активи и свързаните с тях разходи, заявени от кандидата и допустими за финансиране по ПРСР, т.е. включително и одобрения

бизнес план.

В този смисъл изпълнението на задълженията на ползвателя по т. 4. 12 (да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по договора и с одобрения бизнес план, се свързва и с изпълнението на заложените в представения от кандидата и одобрен от ДФЗ бизнес план показатели, вкл. относно заетостта и размера на приходите от подпомаганата дейност.

В случая, в приложения към заявлението за подпомагане и представляващ част от одобрения от ДФЗ проект, изготвен от ползвателя ЕТ "Екотур-Петя Николова " бизнес план за всяка година е задължено реализиране на приходи в размер 92000лв. годишно, и по-конкретно за период от 01.06.2014г. до 31.12.2014г. е заложено реализиране на приходи в размер 53 939,73лв, за цялата финансова 2015г. е заложено реализиране на приходи от 92 000лв и за първото шестмесечие на 2016г. /от 01.01.2016г. до 30.06.2016г./ ползвателят е трябвало да реализира приходи в размер 46 000лв.Съответно в таблица 5 от бизнес плана е посочен броят на заетите в дейността лица /персонал/ – 2 лица /1 лице заето с управленска дейност и 1 лице с производствена дейност/.

Заложените в бизнес плана показатели относно приходите от подпомаганата дейност и относно броя на заетите в субсидираната дейност лица, се използват за изчисляване на рентабилността и ефективността на инвестицията и имат характер на индикатори, т. е нещо, чрез което се измерва осъществяването на одобрения проект и постигането на целите на програмата. Още повече, че в самата Програма за развитие на селските райони за периода 2007 г. – 2013 г., посочените показатели се приемат за индикатори във връзка с отчитане постигането на целите на мярка 312. Съответно реализирането на по-ниски/ никакви от заложените в плана приходи от дейността и неизпълнението на ангажимента за поддържане на определен брой работни места, засягат условията за изпълнение на инвестицията, въз основа на които проектът е бил оценен като допустим за подпомагане, защото именно с оглед на заложените в бизнес плана прогнозни приходи от дейността и поетия ангажимент за поддържане на работни места, проектът е бил определен като допустим, сключен е договор за подпомагане и е изплатена субсидията по него. Ето защо безпротиворечиво и константно в съдебната практика се приема, че заложените в бизнес плана показатели са индикатори за изпълнение на одобрения проект, като неизпълнението на показателите, обуславящи предоставянето на БФП по мерки от ПРСР (вкл. непостигането на заложените в одобрения като част проекта бизнес план показатели относно приходите от подпомаганата дейност и относно броя на заетите в дейността лица/, представлява неизпълнение на одобрени индикатори по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ (загл. изм., в сила от 01.07.2022 г.) и съотв. съставлява основание за извършване на финансова корекция.

От доказателствата по делото се установява, че въз основа на извършена от органите на ДФЗ проверка на място при упражняване правото си по т.4.1, 4.2 и 4.3 по сключения договор, след плащане в периода от 04.07.2016 г. до 08.07.2016 г. по проект № 02/312/01947 и допълнителни административни проверки, е констатирано, ч финансираните със средства на ЕЗФРСР и от Националния бюджет две къщи за гости в [населено място], общ. П. са изградени, същите са завършени, като съгласно издадените удостоверения за въвеждане в експлоатация и удостоверение за категоризация на къщите, обект на инвестицията по проекта е въведена в експлоатация на 29.05.2014г., от която дата финансираният проект би следвало да функционира по предназначение. В резултат на проверката се установява, че от датата на въвеждане в експлоатация на къщите за гости до момента на извършване на проверката, не са реализирани никакви приходи от субсидираната дейност, не са разкрити заложените в бизнес плана две работни места и реално субсидираната инвестиция не се използва съобразно нейното предназначение, което от своя страна съставлява неизпълнение на т.4.12, т.4.17, б.“а“

и б. „д“ от договора и чл. 43, ал.1, т.1 и т.5 от Наредба №29 от 2008г., при условията на която е предоставено подпомагането. Приходите от дейността и в трите отчета са 0,00 лева, няма абсолютно никакви приходи от дейността, което удостоверява не само, че не се изпълняват заложените финансови нива в приходната част на бизнес плана, но и предвид нулевите стойности на приходите от дейността следва, че къщите за гости реално не функционират като такива. При проверката също е установено, че е налице несъответствие между заложените в бизнес плана параметри по отношение на устойчива заетост – при залегнало разкриване на две работни места – 1бр. управленски персонал и 4 бр. производствен персонал, по един за всяка от календарните години е установено след проверка и в база данни за работни места, отразени в НАП, че за целия одитиран период 01.06.2014г.-30.06.2016г. едноличният търговец се е разкрил нито едно работно място. Тези обстоятелства не се оспорват от жалбоподателя – видно от молба от пълномощника на дружеството от 16.03.2023г.

Следователно по делото се явява безспорно установено и доказано, че ползвателят на помощта по Договор № 02/312/01947 от 21.05.2012 г за отпускане на финансова помощ по мярка 312от ПРСР 2007 – 2013 г. не е постигнал заложените в одобрения като част проекта бизнес план показатели относно приходите от подпомаганата дейност и относно броя на заетите в производствената дейност лица, което представлява неизпълнение на одобрени индикатори – задължения, регламентирани в т.4.12, т.4.17,б. „а“ и б. „д“ от договора и чл.16, ал.2 и чл.43, ал.1, т.1 и т.5 от Наредба №29/2008г., , субсумиращо се в законово регламентираната материалноправна предпоставка по чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕФСУ за определяне на финансова корекция.

В молбата от 16.03.2023г. жалбоподателят излага твърдение, че ДФЗ не е взел предвид всички факти и обстоятелства, които са от значения за случая, тъй като за част от периода на проверката за бенефициента е съществувала обективна невъзможност за изпълнението на договора и постигане на финансовите показатели, както и че са игнорирани неговите усилия, въпреки обективната невъзможност, да се ползват по предназначение двете къщи за гости, предвид факта, че те са осъществили след крайната дата на последния проверяван период – 30.06.2016г.

Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ Финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Ал.2 на същия член гласи, че преди издаването на решението по ал. 1 управляващият орган трябва да осигури възможност бенефициентът да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, своите писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства. Едва тогава, съгласно алинея трета задължава органът при издаване на същото да бъдат обсъдени представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения. В оспорения административен акт изрично е записано, а противно и не се твърди от страна на жалбоподателя, че в срока по чл.73, ал.2 от ЗУСЕФСУ единствено е депозирано възражение с писмо вх.№ от 08.07.2022г., което не е придружено с доказателства в подкрепа на изложените в него твърдения. С оглед горното и отчитайки, че представените едва в съдебно заседание писмени доказателства – фактура №[ЕГН] от дата 09.10.2014г., 2 бр. описи на повредено и унищожено имущество от 09.02.2015г. на ЗАД А. по щета №12015080200005 и по щета №12015080200010 не се кредитират от съда предвид факта, че същите е следвало да бъдат представени на ДФЗ на предходен етап – предвидения в договора и нормативната уредба срок/ чл.4.14 и чл.416 от договора/, при откритата с писмо от 01.07.20г. процедура по издаване на АУПДВ, както и в срока по чл. 73, ал.2 от ЗУСЕСИФ, представен на жалбоподателя по повод стартиралата с писмо за установяване нарушения от 21.06.2022г. процедура по налагане

на финансова корекция, финализирана с процесния административен акт по чл. 73 от ЗУСЕСИФ – Решение за налагане на финансова корекция от 10.08.2022г.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че обосновано, в съответствие и при правилно приложение на закона решаващият административен орган е приел, че непостигането на заложените показатели в одобрения като част проекта бизнес план, относно приходите от подпомаганата дейност и относно броя на заетите в дейността лица, представлява неизпълнение на одобрени индикатори по см. на чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ, като основание за определяне на финансова корекция.

Съгласно чл. 56, § 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета, когато нередности или небрежност са открити при дейностите или програмите за развитие на селските райони, държавите членки извършват финансовите корекции, като изцяло или частично отменят съответното финансиране от Съюза. Според т. 42 от решение на СЕС от 8 май 2019 г. по дело С-580/17, когато инвестиционен проект е одобрен и съфинансиран от ЕЗФРСР за програмен период 2007-2013 г., и възстановяването на неправомерно платените суми по този проект се извършва след приключването на посочения програмен период, тоест след 1 януари 2014 г., правното основание за възстановяването трябва да е член 56 от Регламент № 1306/2013 като пряко приложим. Член 58, § 1 от Регламент № 1306/2013 задължава държавите членки да приемат всички необходими закони, подзаконови и административни разпоредби и вземат всички необходими мерки с оглед осигуряването на ефективна защита на финансовите интереси на Съюза, вкл. да възстановят неправомерните плащания. На основание и по силата на законовата делегация по чл. 27, ал. 9 от ЗПЗП, от Държавен фонд "Земеделие" – Разплащателна агенция са приети Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 г. Посочените Правила представляват вътрешен нормативен акт, който установява правилата за определяне на размера на оттеглянията на помощта в случаите по чл. 63, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 (при неизпълнение на критериите за допустимост, ангажиментите или други задължения, свързани с условията за предоставяне на помощта или подкрепата, предвидена в секторното законодателство в областта на селското стопанство, приети в изпълнение на член 35, параграф 2 от Делегиран Регламент (ЕС) № 640/2014. Съгласно чл. 2, ал. 1 и ал. 3, Правилата се прилагат в случаи на нарушения, установени от ДФ "Земеделие" – Разплащателна агенция, или друг оправомощен да извършва контрол орган, произтичащи от установени неспазвания на критерии за допустимост или нарушения на ангажименти или други задължения, поети от ползвателите на безвъзмездна финансова помощ по мерките от ПРСР 2007 – 2013 г., произтичащи от предоставена безвъзмездна финансова помощ, като размерите на подлежащата на възстановяване финансова помощ за видовете нарушения, допуснати от страна на ползвателите по мерките от ПРСР 2007 – 2013 г., са посочени в приложението към Правилата. Съгласно т. 30 от Приложение към раздел I "Общи положения" от Правилата, когато реализираните приходи от подпомаганата дейност, изчислени средно аритметично за всички проверявани пълни финансови години, са под 20% от предвидените приходи съгласно одобрения бизнес план, изчислени средноаритметично за същия период и това е продължило над една финансова година, нарушението засяга подпомаганата дейност в цялост, тежестта се квалифицира като голяма, тъй като засяга условията ,при които проектът е бил одобрен за финансиране и подкопава постигането на целите на предоставеното подпомагане, в който

случай се налага санкция в размер на 100% от изплатената такава, конкретно 228 883,66лв.

При определяне на конкретния размер на подлежащата на възстановяване финансова помощ за всяко от нарушенията са отчетени тежестта, степента, продължителността и системността им, в съответствие с изискванията на чл. 35, § 3 от Делегиран Регламент (ЕС) № 640/2014, при прилагане на относимите хипотези за неизпълнение, което не засяга подпомаганата дейност в цялост и отклонението от заложените в бизнес плана финансови параметри и тези по отношение на устойчивата заетост не възпрепятстват постигането на целите на предоставеното подпомагане и изпълнението на проекта. При спазване на изискването по чл. 3, ал. 2 от Правилата е определен конкретен размер на подлежащата на възстановяване финансова помощ, който е равен на най-големия размер на дължимата помощ, изчислен за всяко от нарушенията, в случая 100%. С оглед на което съдът приема, че правилно е определен и размера на следващата се финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ.

Съответствието на обжалвания административен акт с материалния закон в посочения смисъл, определя и съответствието му с целта на закона – защита на финансовите интереси на Съюза (член 58, § 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013), поради което отсъства основание за отмяната му по чл. 146, т. 5 от АПК. Не е налице и нарушение на принципа на пропорционалността по чл. 6 от АПК, доколкото както беше посочено, определеният размер на финансовата корекция отчита както степента на изпълнение на заложените в бизнес плана показатели, така и продължителността на неизпълнението. Следва да се отбележи, че пряко проявление на принципа на пропорционалността е самата регламентация, съдържаща се в Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от ЗПЗП по мерките от ПРСР 2007 - 2013 г.

Съдът не констатира и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при образуването и провеждането на административното производство, приключило с издаването на обжалваното Решение за налагане на финансова корекция. Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от ЗПЗП /ДВ бр. 51/2019 г., в сила от 28.06.2019 г. /, дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 – 9 от ЗУСЕСИФ, се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 от същия закон. С оглед приетото с влязло в сила Решение 4412 от 10.05.2022 г. по адм. дело № 173/2022 г. по описа на ВАС (че дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ в случая е следвало да се установи с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 ЗУСЕСИФ, тъй като заложените в бизнес плана показатели са индикатори за изпълнение на одобрения проект и непостигането им се субсумира в материалноправното основание по чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ - неизпълнение на одобрени индикатори), въз основа на констатациите от извършена проверка на място след плащане в периода от 04.07.2016-08.07.2016 г. по проект № 02/312/01947 и извършените допълнителни административни проверки от ДФЗ – РА за изпълнението на одобрения проект от ползвателя по мярка 312 от ПРСР 2007 – 2013, е образувано и проведено производство по реда на ЗУСЕСИФ. В съответствие с изискването на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, преди издаване на решението за определяне на финансова корекция, бенефициерът е запознат с констатациите на ДФЗ относно установените нарушения и предлаганите финансови корекции, като на ползвателя е предоставена възможност за писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция, което право е упражнено от жалбоподателя. Противно на твърдяното от жалбоподателя, няма процесуална пречка, констатациите от извършената проверка на място през 2016 г. и от извършените

допълнителни административни проверки от ДФЗ – РА, които констатации са били основание за образуване и провеждане на административното производство по издаването на отменения АУПДВ, да бъдат възприети и като основание за проведеното производство по реда на ЗУСЕСИФ и съотв. за обосноваване наличието на основанията по чл. 70, ал. 1, т. 7 от ЗУСЕСИФ за определяне на финансова корекция.

Относно възражението на жалбоподателя, че след изтичането на мониторинговия период по проекта, за който е сключен Договор № 02/312/01947 от 21.05.2012 г., е преклудирана възможността на органа да образува предвидените в националното законодателство административни производства за възстановяване на изплатена финансова помощ, съдът приема следното:

Изтичането на мониторинговия период е ирелевантен към законосъобразността на оспореното решение факт, доколкото нарушението, заради които е била наложена финансовата корекция и което е предпоставка за започване на производство по налагане на финансова корекция, е било извършено в този мониторингов период- самата проверка на дружеството, в която е установено нарушението, също е започнала преди изтичане на периода на мониторинг, като нарушението е констатирано в рамките на същия при проверката в периода 04.07.2016г. – 08.07.2016г., но крайният акт, издаден след проверката, е приет от съда за незаконосъобразен поради допуснати същесвени нарушения на административнопроизводствените правила при определяне размера на санкцията и позоваване на акт, обявен за нищожен. Всъщност, след постановяване на Решение №4065/13.04.2020г.на ВАС, IV-то отделение, изпълнителният директор на ДФЗ не е извършил никакви други действия по установяване на нарушения, а единствено по тяхното санкциониране. Изтичането на мониторинговия период преклудира единствено възможността на ДФЗ да извършва проверки за изпълнение на договора за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, но не и правомощията въз основа на установените при редовно извършена проверка нарушения да издаде решение за налагане на финансова корекция с оглед наличието на предпоставките по ЗУСЕФСУ. Противоположната теза, застъпена в жалбата и писмената защита означава, че установените нарушения на нормативни и договорни задължения следва да бъдат оставени без последствия въпреки нанесените вреди на бюджета на ЕС и на националния бюджет. Периодът на мониторинг има значение единствено и само, за да определи времето, в което ДФЗ има правомощие да следи и контролира изпълнението на сключения договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Това не е период от време, след изтичането на който се преклудира правомощието на фонда да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта, защото мониторингът предполага единствено и само наблюдение, т.е. с изтичането на периода на мониторинг се преклудира само възможността на ДФЗ да продължи да следи за изпълнението на договора.

Несъстоятелно се явява възражението за изтекла погасителна давност на осн. чл.3 от Регламент (ЕО, ЕВРАТОМ) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности /Регламент № 2988/95/. Същият определя общи правила, отнасящи се до единните проверки и до административните мерки и санкции, касаещи нередностите по отношение на правото на Общността, като в този смисъл именно в него са регламентирани правилата, свързани с института на давността по отношение на процедурите за налагане на административни мерки и административни санкции за нередности по см. на чл. 1 от Регламент № 2988/95. Разпоредбата на чл. 3, § 1, ал. 1 от Регламент № 2988/95 въвежда общо правило за давност, приложимо в разглежданата област на регулиране, определяйки срока за давност за процедурите на четири години от момента, в който нередността е извършена. В случай на продължаваща или повторно извършена нередност, срокът за давност започва да тече от датата, на която нередността е

прекратена. Именно в рамките на този четиригодишен срок от извършване на нередността компетентният орган може да определи финансова корекция. Регламентът определя също, че в случай на многогодишна програма срокът за давност във всеки случай продължава, докато програмата изрично не бъде прекратена, като в тази хипотеза е приложимо приетото в Решение на СЕС от 15 юни 2017 г. по дело C-436/2015 относно понятието "многогодишна програма", момента на нейното прекратяване и изтичането на давностния срок в подобни случаи. Съгласно чл. 3, § 1, ал. 3 от Регламента, срокът за давност се прекъсва от всяко действие на компетентните органи, което е нотифицирано на лицето, свързано с разследването или правните действия, отнасящи се до нередността. Срокът за давност започва да тече отново след всяко действие, което го прекъсва. Съдът намира, че в конкретния случай най-ранният начален момент, от който може да се претендира възстановяване на безвъзмездно получена финансова помощ, е след изтичане на първата пълна финансова година, в която е следвало да се изпълнят заложените в бизнес плана на ползвателя приходи – финансовата 2015г., по отношение на която е установено и процесното нарушение. Следователно, най-ранната дата, от която може да започне да тече давностният срок по чл.3 §1 от регламента е 01.01.2016г. за вземания, произтичащи от неизпълнение на приходите за финансовата 2015г. При това положение, 4-годишният срок от извършване на нередността от 2015г. би изтекъл на 01.01.2020г. Следва да се има предвид обаче, че съобразно разписаното в чл.3, §1 от Регламента срокът за давност се прекъсва от всяко действие на компетентните органи, което е нотифицирано на лицето, свързано с разследването или правните действия, отнасящи се до нередността – срокът за давност за почва да тече отново след всяко действие, което го прекъсва; въпреки това срокът за давност влиза в сила най-късно на датата, на която изтича срок, равен на двукратния давностен срок, ако компетентните власти не са наложили санкция. Всички описани по-горе действия по извършване на проверката и установяване на нарушението, както и по отношение неговото оспорване са прекъснали давността и е започвала да тече нова такава. Не е изтекъл и срок, равен на двукратния 4-годишен давностен срок, дори от извършване на нередността за финансовата 2015г., който краен срок се явява 01.01.2024г., тъй като решението за финансова корекция е издадено през 2022г. Изводът на съда не се променя дори ако се приеме, че е налице „продължаваща нередност“ по см. Чл.3, параграф1, ал.2 от регламента /неизпълнение на одобрени индикатори за повече от две години 2014, 2015 и първото шестмесечие на 2016г./, проверките на място /04.07.2016г.-08.07.2016г./ по повод на констатираните нарушения са извършени в рамките на периода на мониторинг /изтекъл на 21.05.2017г./ В контекста на чл.3, параграф 1, втора алинея предвиденият в тази алинея срок започва да тече по отношение на продължаваща или повторно извършена нередност от датата на нейното прекратяване, независимо към кой момент националната администрация е узнала за нередността. Т.е. последният възможен момент за извършване на нередност е датата на изтичане на мониторинговия период /21.05.2017г/ и нередността се прекъсва с изтичане именно на този период. Към момента на установяване на нарушенията и към момента на откриване на първото производство /писмо изх.№01-6500/3010 от 01.07.2020г. / този период не е изтекъл. Същият не е изтекъл и към момента на откриване на настоящото производство, тъй като съгласно чл.72, параграф 1 от Регламент 1698/2005г. „Без да се нарушават правилата за свободно предоставяне на услуги и свободата на установяване по см. членове 43 и 49 от Договора, ДЧ гарантира, че един инвестиционен проект запазва финансовото участие на ЕЗФРСР ако този проект в рамките на 5 години от вземане на решение за финансиране от Управителния орган, не претърпи съществена промяна, която: а/ засяга естеството или условията за изпълнение на проекта или дава на дадена фирма или обществен орган незаконно преимущество; б/произтича или от промяна на собствеността на дадена позиция от инфраструктурата, или от прекратяване или преместване на производствената дейност. Съгласно чл.3, пар.1 срокът на давност е прекъсван с всяко действие на компетентните органи, което е нотифицирано на лицето, свързано с разследването или правните действия, отнасящи се до нередността. Срокът на давност

започва да тече отново след всяко действие, което го прекъсва – такова действие съгласно

Предвид това процесното РОФК е издадено в предвидения в чл.3 от Регламент /ЕО, ЕВРАТОМ/ №2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година давностен срок, тъй като и с откриване на производствата давността е прекъсвана. В този смисъл, не само отменения вече АУПДВ, но и процесното Решение за налагане на финансова корекция са издадени в предвидения в чл.3 от Регламент №2988/ 95 на Съвета от 18 декември 1995 година давностен срок, тъй като с откриване на производствата /писмо изх.№01-6500/3010 от 01.07.2020г. по отношение АУПДВ и писмо изх.№01-6500/3010/18 от 21.06.2022г. по отношение РНФК от 10.08.2022г. давността е прекъсвана и по време на съдебното оспорване, същата не е текла.

Последно, следва да се посочи, че финансова корекция не е санкция/в този смисъл чл.4 от Регламент №2988/95, Решение от 26.05.2016г. по съединени дела С-260/14 и С-261-14, Решение С-158/08 СЕС, С-341/2013, С-599/13 на СЕС, в които се посочва, че задължението за връщането на облага, недължимо получена чрез нередност, не представлява санкция, а е последица от установяване, че условията, необходими за получаване на облагата, произтичащи от правовата уредба на Съюза, не са били спазени, като по този начин получената облага се явява недължима, поради което и не е нарушен принципът, прогласен в чл.2,§ 2 от Регламент №2988/95 на съвета.

С оглед на гореизложеното обжалваното Решение за налагане на финансова корекция на Изпълнителния директор на ДФ "Земеделие, като издадено от компетентен орган и в предвидената от закона форма; постановено в съответствие и при правилно приложение на материалния закон, при спазване на административно-производствените правила и съобразно с целта на закона, е законосъобразно. Жалбата се явява неоснователна и като такава, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на осн. чл.143, ал.4 АПК, ответникът има право на сторените в производството разноски, които съдът определя на осн. чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК, вр. чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение четвърто от АПК, Административен съд –София – град, Трето отделение 67 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ „ЕКОТУР – ПЕТЯ НИКОЛОВА“ ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н „П.“,[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя П. А. Н., чрез адв. С. от САК, със служебен адрес [населено място], ул. „6-ти септември“ 13, вх.А, ет.2 срещу Решение за налагане на финансова корекция № 02/312/01947/3/01/04/03 с изх. № 01-6500/3010 от 10.08.2022г. на ДФ „Земеделие“, с което е определена на финансова корекция в размер на 228 883, 66 лева, представляваща 100% от размера на получената финансова помощ по договор № 02/312/01947 от 21.05.2012г. , като неоснователна.

ОСЪЖДА ЕТ "ЕКОТУР- Петя Николова", ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н „П.“,[жк], [жилищен адрес] да заплати на Държавен фонд "Земеделие" сумата от 100 /сто/ лева – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд

в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: